

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL BUCUREȘTI
SECȚIA A VIII-A CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

Dosar nr. 10954/3/2019

ÎNCHEIERE

ȘEDINȚA PUBLICĂ DIN DATA DE 15.10.2020

CURTEA CONSTITUITĂ DIN:

PREȘEDINTE: DOLACHE DAMIAN

JUDECĂTOR: VLADU CREVON MĂDĂLINA ELENA

JUDECĂTOR: DUMITRACHE VERONICA

GREFIER: CONSTANTIN DOINA

Pe rol se află soluționarea recursului declarat de recurenții-reclamânți

împotriva sentinței civile nr. 5968/24.09.2019 pronunțată de Tribunalul București - Secția a II a Contencios Administrativ și Fiscal, în dosarul nr. 10954/3/2019, în contradictoriu cu intimații-pârâți **Consiliul Local Sector 2 București, Sectorul 2 București prin Primar, Primarul Sectorului 2 București și Primăria Sectorului 2 București** și intimata-intervenientă **Direcția Venituri Buget Local Sector 2**, având ca obiect *anulare act emis de autorități publice locale HCLS2 nr. 32/21.02.2019*.

La apelul nominal făcut în ședință publică au răspuns recurenții-reclamânți prin avocat Secăreanu Oana, care depune împuternicire avocațială la dosar, recurentul-reclamant prezentându-se și personal, intimații-pârâți și intimata-intervenientă, prin consilieri juridici, cu delegații de reprezentare la dosar.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, după care:

Se prezintă de asemenea pentru petenta SC Supercom SA persoana care a formulat cerere de intervenție accesorie, avocat Avram Marieta cu delegație la fila 117 dosar și avocat Teodorescu Liviu Alexandru cu delegație la fila 116 dosar.

Apărătorul recurenților-reclamânți depune la dosar dovada calității de reprezentant, contractul de asistență juridică și o cerere de renunțare la recurs din partea recurentului.

Comunică reprezentanților intimațiilor înscrisurile depuse la dosar.

Curtea acordă cuvântul pe admisibilitatea în principiu a cererii de intervenție accesorie formulată de petenta SC Supercom SA.

Petenta SC Supercom SA prin avocat Avram Marieta solicită admiterea în principiu a cererii de intervenție accesorie constatând că sunt îndeplinite condițiile prevăzute de art.61-63 din Codul de procedură civilă. Cererea este formulată în termen, de asemenea Supercom are interes legitim să formuleze această cerere de intervenție accesorie având în vedere două aspecte:

În primul rând este operator exclusiv autorizat să desfășoare activități de salubritate în raza teritorială a sectorului 2 București și această calitate o are în baza contractului nr.1128 din 1999 precum și în baza sentinței civile 2774/28.10.2015 pronunțată de Curtea de Apel București rămasă definitivă.

În al doilea rând taxa de habitat este principala sursă de finanțare a tarifelor pe care sectorul 2 o plătește Supercom pentru activitățile de salubritate desfășurate.

În mod evident în măsura în care s-ar anula HCLS2 nr.32/2019 practic Supercom ar trebui să desfășoare în continuare activitățile având în vedere principiul continuității însă nu ar mai exista sursă de finanțare pentru plata tarifelor.

Rezultă deci interesul propriu, direct al Supercom de a susține apărările în acest dosar.

Pe cale de consecință solicită admiterea cererii de intervenție accesorie.

Intimata-intervenientă Direcția Venituri Buget Local Sector 2, prin consilier juridic, nu se opune admiterii cererii de intervenție având în vedere că susține apărările sale cu privire la legalitatea actului normativ.

*Am for
u originalul*

Intimații-pârâți Consiliul Local Sector 2 București, Primăria Sector 2 prin consilier juridic solicită admiterea în principiu a cererii de intervenție.

Recurenții reclamanți prin avocat lasă la aprecierea instanței.

Curtea, după deliberare admite în principiu cererea de intervenție accesorie formulată de petenta SC Supercom SA.

Apărătorul intimatului Supercom solicită acordarea cuvântului pe probe.

Curtea acordă cuvântul pe probe.

Intimata-intervenientă Direcția Venituri Buget Local Sector 2, prin consilier juridic referitor la nota de control depusă la termenul anterior de către recurenți, solicită să fie decăzută ca probă deoarece conform prevederilor art.492 NCPC aceasta nu a fost depusă împreună cu cererea de recurs și nici până la primul termen. Mai mult decât atât această notă nu are legătură de cauzalitate cu legalitatea actului normativ contestat.

Recurenții reclamanți prin avocat apreciază că la acest moment acest înscris este câștigat cauzei în condițiile în care nu a dus la amânarea cauzei la termenul anterior. Este un înscris pe care recurenții l-au obținut ulterior depunerii recursului. Acest înscris e emis de un organ de control care spune exact ceea ce a susținut prin cererea de chemare în judecată cu privire la legalitatea hotărârii de consiliu contestată în cauză, iar instanța în baza rolului activ îl poate păstra la dosar.

Reprezentantul intimatului pârât consideră că înscrisul nu are legătură cu actul atacat motiv pentru care solicită respingerea acestei probe.

Intimata intervenientă SC Supercom SA prin avocat, în raport de dispozițiile art.492 NCPC se impune decăderea recurente din administrarea acestei probe având în vedere pe de o parte faptul că acest înscris nu a fost atașat recursului și nu a fost depus nici măcar la primul termen de judecată, prin urmare trebuie să opereze. Depune note scrise.

Apărătorul recurenților reclamanți, pe utilitatea probei solicită instanței să aprecieze cu ocazia pronunțării asupra recursului.

Curtea, după deliberare, constată decăzută recurenta din proba cu înscrisul menționat în temeiul art.492 NCPC.

La întrebarea Curții dacă mai sunt alte probe de solicitat, apărătorul recurenților reclamanți solicită proba cu înscrisurile de la dosar.

Reprezentanții intimaților arată că nu mai sunt alte probe de solicitat.

Curtea acordă cuvântul pe nulitatea recursului invocată prin cererea de intervenție accesorie.

Intimata intervenientă SC Supercom SA prin avocat Avram Marieta solicită să se constate nulitatea parțială a recursului în raport cu dispozițiile art.486 și art.489 alin.(2) NCPC. Lecturând cererea de recurs, s-au invocat două motive, art.488 pct.8 C.pr.civ. iar la sfârșitul cererii de recurs este invocat și art.488 pct.6 din Codul de procedură civilă.

În cuprinsul cererii de recurs nu este dezvoltat motivul prevăzut de art.488 pct.6 NCPC, o singură referire există la pagina 6 din recurs unde se arată că instanța nu și-ar fi argumentat suficient o afirmație. O asemenea susținere nu echivalează cu un motiv de casare potrivit art.488 pct.6, din acest punct de vedere solicită să se constate nulitate.

În ceea ce privește punctul 8 al art.488 solicită să se constate că în cea mai mare parte recurenții în realitate nu au critici de nelegalitate la adresa hotărârii primei instanțe ci reiterează susținerile din prima instanță cu privire la nelegalitatea HCLS2 nr.32/2019.

Apărătorul recurenților reclamanți solicită respingerea excepției nulității.

Cu privire la motivul de recurs prevăzut de art.488 alin.1 pct.6 critica vizează nemotivarea de către instanța de fond a motivului de nelegalitate a Hotărârii 32/2019. Motivare instanței e lacunară, a arătat că nu a motivat și că singura motivare e legată de o oportunitate care nu e clară și nu are legătură cu motivele sale de nelegalitate care vizau aplicarea nelegală de către Consiliu a prevederilor legii 111.

Prin urmare apreciază că critica recurenților reclamanți este clară, și într-adevăr a reluat după aceea motivele pentru care explică că aceste prevederi legale sunt încălcate prin hotărârea de consiliu.

Cu privire la motivul de la pct.8 nu este vorba despre o apreciere a probelor, este vorba de aplicarea unor principii de drept și inclusiv respectarea Constituției cu privire la ceea ce înseamnă act administrativ motivat. A susținut că instanța a făcut o greșită aplicare a prevederilor art.26 din legea 101/2006 în condițiile în care a reținut că nota de fundamentare e suficient să fie depusă

ulterior deși a nu a făcut parte din actele care au stat la baza consiliului. Această apreciere este greșită pentru că instanța nesocotește principiul motivării actului administrativ.

Intimata-pârâtă Primăria Sector 2 prin consilier juridic solicită admiterea excepției nulității recursului, și să se aibă în vedere Decizia Î.C.C.J. nr.554/2017.

Intimata-intervenientă Direcția Venituri Buget Local Sector 2 prin consilier juridic solicită admiterea excepției deoarece recurenții încearcă să determine instanța de recurs să reanalizeze probele administrate, aspect inadmisibil deoarece recursul este o cale extraordinară de atac, nedevolutivă și presupune examinarea cauzei sub toate aspectele și numai controlul legalității hotărârii atacate respectiv ale concordanței acestora cu dispozițiile legale materiale și procesuale aplicabile.

Curtea unește excepția nulității recursului cu fondul și acordă cuvântul asupra recursului.

Recurenții reclamanți prin apărător solicită admiterea recursului, desființarea hotărârii instanței de fond și rejudecând, să se dispună anularea HCLS 2 32/2019.

Motivele de recurs vizează greșita aplicare a prevederilor art.7 alin.1 lit.e și din Legea 211/2011, în condițiile în care Consiliul nu și-a respectat obligația de a-și institui până în iunie 2019 un tarif și o taxă diferențiată în funcție de elementele prevăzute de lege cu privire la implementarea principiului plătește cât arunci.

Cu privire la cel de-al doilea motiv cu privire la aplicarea greșită a prevederilor art.26 din Legea 101/2006, apreciază că în mod greșit a reținut instanța că hotărârea de consiliu are o fundamentare pe cheltuieli din partea operatorului în condițiile nici în procedura de transparență decizională nici în dezbaterile CL Sector 2 și nici după publicarea hotărârii nu s-a prezentat această notă de fundamentare. Nu se poate reține că acest înscris a fost luat în considerare în condițiile în care a fost prezentat ulterior în fața instanței, acest înscris nu a fost prezentat în parcursul procesului cu privire la aprobarea hotărârii contestate, acest înscris de fapt nu există.

Intimata-intervenientă Direcția Venituri Buget Local Sector 2 prin consilier juridic consideră că sentința pronunțată de Tribunalul București este legală și temeinică, instanța de fond a apreciat că recurenții reclamanți nu au adus prin cererea de chemare în judecată motive de nelegalitate, nu s-a dovedit nicio atingere concretă a drepturilor sale. Nu există nicio vătămare că trebuie să achite taxa de habitat atâta timp cât locuiesc pe raza sectorului 2 și beneficiază de serviciile de salubritate iar operatorul unic transportă și depozitează deșeurile pe care aceștia le produc.

Tribunalul București a reținut corect că actul normativ nu încalcă niciun echilibru, taxa nefiind de natură să depășească nivelul de suportabilitate al taxelor și nu prejudiciază contribuabilii sectorului 2 deoarece s-a avut în vedere asupra veniturilor populației, quantumul stabilit în raport cu prevederile art.26 alin. 5 din Legea 101/2006 și nu într-un mod aleatoriu cum de altfel la fila 47 se află nota de fundamentare a operatorului de salubritate pe care recurenții nu au regăsit-o.

Din documentele aflate la dosar se poate constata că și la nivel național DVBL a depus la fond hotărâri de consiliu local unde au fost instaurate taxe de habitat cu quantumuri mult mai ridicate. Așadar fiecare unitate administrativ teritorială are competențe exclusive în ceea ce privește înființarea, gestionarea și coordonarea serviciului de salubritate prin atribuțiile de domeniu reglementate, la art. 6 din legea 101/2006 dar și în conformitate cu legea 51/2006.

Actul normativ nu a fost contestat de instituția prefectului, a fost în dezbatere publică. Contribuabilii sectorului 2 și-au asumat taxa de habitat.

Solicită respingerea recursului ca neîntemeiat, în cazul respingerii excepției nulității recursului.

Intimata-pârâtă Primăria Sector 2 prin consilier juridic solicită respingerea recursului și menținerea sentinței atacate ca fiind legală și temeinică.

Intimata intervenientă SC Supercom SA prin avocat Avram Marieta solicită solicită respingerea recursului și menținerea sentinței atacate ca fiind legală și temeinică.

Solicită să se aibă în vedere dispozițiile art. 17 din legea 211/2011, și să se constate că hotărârea Consiliului local nu încalcă aceste dispoziții legale astfel cum corect a reținut instanța de fond. De fapt critica principală vizează faptul că nu s-ar fi respectat termenul de implementare a acestui principiu ceea ce ar impune o taxă diferențiată mai mică pentru cei care colectează deșeurile reciclabile.

Solicită să se constate că în realitate termenul maxim pentru implementarea acestui principiu era cel de 30 iunie 2019 iar după adoptarea HCL S2 nr.32/2019 la 26.06.2019 a fost adoptată HCL 193/2019 care implementează acest principiu. În mod corect prima instanță că prin HCL 32/2019 Consiliul local a statuat ca prin măsuri ulterioare să adopte acte administrative în aplicarea acestor

confirma
cu originalul

dispoziții. Prin urmare legalitatea HCL 32/2019 este evidentă neputându-se reține încălcarea acestui principiu, plătește pentru ce arunci.

Intimata intervenientă SC Supercom SA prin avocat Teodorescu Liviu Alexandru și în ceea ce privește capătul de cerere de constatarea nelegalității hotărârii pronunțate de prima instanță, în ceea ce privește necesitatea întocmirii fișei de fundamentare pe elemente de cheltuieli, acest capăt de cerere este nefundat, recurenta operează în cuprinsul recursului cu două seturi de noțiuni, respectiv faptul că nu există întocmită fișa de fundamentare pe elemente de cheltuieli pentru ca ulterior să spună că nu a existat fișa de fundamentare. Aceste argumente nu pot fi reținute din perspectiva probatoriului administrat în fața primei instanțe, întrucât așa cum rezultă din apărările făcute de intimata în fața Tribunalului București și din probele administrate această fișă de fundamentare a existat la momentul inițierii proiectului de hotărâre pentru adoptarea taxei de habitat.

Fișa de fundamentare este depusă la dosarul cauzei, fila 47 din vol.II din dosarul de fond. Prin devoalarea acestor informații care sunt confidențiale societatea a fost prejudiciată din perspectiva procedurii care se află în momentul de față în desfășurare de către autoritatea locală, dar solicită să se rețină că există, a fost avută în vedere, dar recurenții nu au reușit să o identifice în dosarul cauzei.

În ceea ce privește caracterul nefundat al capătului de cerere de recurs privind pretinsa reținere greșită a primei instanțe a unor elemente de fapt și această critică solicită să fie înlăturată ca nefondată. Existența fișei de fundamentare și nepublicarea ei practic nu echivalează cu inexistența fișei. Prima instanță a reținut în mod corect că adoptarea la adoptarea hotărârii 32 s-a avut în vedere fișa de fundamentare pe elemente de cheltuieli.

În ce privește motivul de recurs prevăzut de art.488 alin.1 pct.6 NCPC pretinsa nemotivare a primei instanțe prin raportare la art.17 alin.1 lit e și f din legea 211/2011. Această critică reprezintă de fapt o interpretare proprie pe care recurenta a dat-o, prima instanță a analizat critica de nelegalitate și a motivat suficient de temeinic soluția de respingere.

Prima instanță a avut în vedere faptul că la momentul adoptării HCL 32/2019 față de obligațiile instituite prin legea 211 autoritatea locală a respectat aceste cerințe.

În raport de aceste considerente solicită respingerea ca nefondat a recursului.

Cu cheltuieli de judecată pe cale separată.

Curtea acordă cuvântul pe cererea recurentului [REDACTED] de renunțare la recurs.

Părțile prin reprezentanți având pe rând cuvântul solicită să se ia act de renunțarea la recurs.

Recurentul reclamant [REDACTED] față de cele afirmate, serviciile publice cum este cel de salubritate, în momentul în care se stabilește o taxă, au în spate o contraprestație pentru acea taxă. Acea contraprestație este achitată de autoritatea locală printr-un tarif sau este achitat direct de către beneficiar prin tarif direct către operatorul care prestează.

În cazul recurenților, tariful pentru activitatea de colectare a deșeurilor, transport separat și sortare nu a fost niciodată aprobat de Consiliul Local, cerință expresă stabilită de legea 101/2006. Există o notă de fundamentare pe elemente de cheltuieli, o fișă de fundamentare care nu a fost prezentă deloc în procesul deliberativ de la nivelul consiliului local și consiliul local nu a aprobat nici până în prezent majorarea tarifului pentru această activitate. Este o plată care se face de către autoritatea executivă în lipsa unui temei legal întrucât tariful nu a fost aprobat de către consiliul local.

CURTEA,

Pentru a da posibilitate părților să depună concluzii scrise va amâna pronunțarea la data de 29.10.2020.

Pentru acest motive,

DISPUNE:

Amână pronunțarea la data de 29.10.2020.

Pronunțată în ședință publică, azi 15.10.2020.

PREȘEDINTE **JUDECĂTOR** **JUDECĂTOR**
DOLACHE DAMIAN **VLADU CREVON MĂDĂLINA ELENA** **DUMITRACHE VERONICA**

**GREFIER
CONSTANTIN DOINA**

*cu sum.
cu originalul*

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL BUCUREȘTI
SECȚIA A VIII-A CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

DECIZIA CIVILĂ NR.1911
ȘEDINȚA PUBLICĂ DIN DATA DE 29.10.2020
CURTEA CONSTITUITĂ DIN:
PREȘEDINTE: DOLACHE DAMIAN
JUDECĂTOR: VLADU CREVON MĂDĂLINA ELENA
JUDECĂTOR: DUMITRACHE VERONICA
GREFIER: CONSTANTIN DOINA

Pe rol pronunțarea asupra recursului declarat de recurenții-reclamanti

împotriva sentinței civile nr.5968/24.09.2019 pronunțată de Tribunalul București- Secția a II-a Contencios Administrativ și Fiscal, în dosarul nr.10954/3/2019, în contradictoriu cu intimații-pârâți **Consiliul Local Sector 2 București, Sectorul 2 București prin Primar, Primarul Sectorului 2 București și Primăria Sectorului 2 București** și intimații-intervenienți **Direcția Venituri Buget Local Sector 2 și SC Supercom SA**, având ca obiect **anulare act emis de autorități publice locale HCLS2 nr.32/21.02.2019**.

Dezbaterile în fond și susținerile părților au avut loc în ședința publică din data de 15.10.2020, fiind consemnate în încheierea de ședință de la acea dată care face parte integrantă din prezenta decizie, când Curtea, pentru a da posibilitate părților să depună concluzii scrise a amânat pronunțarea pentru data de 29.10.2020, când a pronunțat următoarea decizie:

CURTEA

Prin sentința civilă nr.5968/24.09.2019 pronunțată de Tribunalul București-Secția a II-a Contencios Administrativ și Fiscal, în dosarul nr.10954/3/2019, s-a respin acțiunea formulată împotriva pârților **PRIMARUL SECTORULUI 2 BUCUREȘTI și PRIMĂRIA SECTORULUI 2 BUCUREȘTI**, ca fiind formulată împotriva unor persoane fără calitate procesuală pasivă. S-a respins în rest, ca neîntemeiată, acțiunea formulată de reclamanții

în contradictoriu cu pârâții **CONSILIUL LOCAL SECTOR 2 BUCUREȘTI și SECTORUL 2 BUCUREȘTI PRIN PRIMAR** și intervenienta **DIRECȚIA VENITURI BUGET LOCAL SECTOR 2**.

Împotriva acestei sentințe au declarat recurs reclamanții solicitând admiterea acestuia, casarea în parte a sentinței cu privire la soluția dispusa pe fondul cauzei și rejudecând admiterea acțiunii și anularea HCL S2 nr.32/21.02.2019 privind taxa de habitat, apreciind că au fost încălcate sau interpretate în mod eronat prevederile de drept material invocate de către reclamanți în susținerea cererii de chemare în judecată, în cauza fiind incidente prevederile art.488 alin.1 pct.8 C.pr.civ.

Invocă faptul că Tribunalul a făcut o aplicare greșită a prev. art.17 alin. (1), lit.e) și f) din Legea nr.211/2011, cu privire la principiul plătește pentru ce arunci.

Cuantumul unic al taxei de habitat cu destinația salubritate stabilită pentru anul 2019 prin HCLS2 nr.32/2019 are un caracter vădit nelegal, deoarece autoritatea locală a Sectorului

*Conf. cu
Scrișor*

2 nu a respectat termenul legal (30 iunie 2019) in care trebuia sa stabileasca o taxa diferentiata in functie de unul sau mai multe din cele 4 elemente prevazute de lege pentru implementarea instrumentului economic „plătești cat arunci”, si tarife diferite pentru deșeurile reciclabile si nereciclabile.

Conform art.1 din HCLS2 nr.32/2019: începând cu data de 01.03.2019 se instituie taxa de habitat cu destinatie speciala de salubritate in quantum unic de 159 lei per persoana/an, pentru utilizatorii casnici (persoane fizice) din Sectorul 2 al Municipiului București, aferenta serviciilor de salubritate prestate in beneficiul comunitatii locale si individual.

Conform art.20 din Regulamentul continut in Anexa 1 din HCLS nr.32/2019:

(2) Taxa de habitat cu destinatia speciala de salubritate datorata de utilizatorii casnici- persoane fizice din Sectorul 2 al Municipiului București se utilizeaza exclusiv pentru asigurarea finantarii serviciilor de gestionare a deșeurilor menajere colectate de la populatie

Asa cum au aratat in cererea modificatoare, ne aflam in prezent in situatia de drept si de fapt in care quantumul unic al taxei de habitat cu destinatia speciala de salubritate impusa populatiei prin HCLS2 nr.32/2019 contravine art.17 alin. (l), lit.e) si f) din Legea nr.211/2011 a gestiunii deșeurilor.

Conform situatiei de fapt, rezulta ca a fost depasit termenul limita stabilit de lege pentru adoptarea instrumentului economic „plătești cat arunci”, respectiv pentru stabilirea si aprobarea pentru beneficiarii serviciului de salubritate a unor tarife distincte pentru gestionarea fractiei uscate (deșeurilor reciclabile-de hartie, metal, plastic si sticla) si fractiei umede (nereciclabile), iar autoritatea locala nu si-a indeplinit obligatiile stabilite de lege.

Stabilirea de catre legiuitor a unor tarife diferite pentru deșeurile reciclabile (hartie, plastic, metal si sticla)/alte deșeuri decat cele reciclabile este o masura de incurajare a colectarii selective si reciclării, in scopul reducerii volumului deșeurilor depozitate.

Avand in vedere situatia deosebit de dificila a colectarii selective, legiuitorul a prevazut in sarcina autoritatilor locale termene precise pentru implementarea acestor doua masuri.

Diferenta dintre quantumul unic al taxei (valoarea de 159 lei/persoana/an) si valoarea redusa fata de valoarea nominala care s-ar putea atinge in conditiile implementării instrumentului „plătești cat arunci” si a tarifelor diferite pentru colectarea deșeurilor reciclabile/nereciclabile generate de populatie reprezinta o afectare patrimoniala a cetatenilor Sectorului 2.

In hotararea recurata, instanta apreciaza ca:

„Quantumul unic prevazut pentru perioada 1.03.2019-1.01.2020 nu este de natura sa prejudicieze contribuabilii, nefiind prevazute pentru aceasta perioada subventii mai mari pentru cei care colecteaza selectiv.”

In opinia recurentilor, aceasta apreciere a instantei de contencios are un caracter de apreciere a oportunitatii, si nu de verificare a legalitatii pentru HCL S2 32/2019 contestata, fiind practic nemotivata, intrucat nu prezinta considerentele pentru care instanta nu ia in considerare motivul de nelegalitate reprezentat de incalcarea de catre autoritatea locala deliberativa a Sectorului 2 a prevederilor exprese stabilite in sarcina sa de Legea nr.211/2011 prin articolul 17 alin.1 lit.e si f prin care, pana la 30.06.2019 avea obligatia implementării instrumentului „plătești cat arunci” si a tarifelor diferite pentru deșeuri reciclabile si nereciclabile.

Chiar si sub aspect subiectiv, de oportunitate, trebuie observat ca afectarea produsa este semnificativa.

Consiliul Local Sector 2 a aprobat HCLS2 nr.193/2019, care contine Regulamentul pentru anul 2020 al taxei de habitat cu destinatia speciala salubritate aplicabila persoanelor fizice (populatiei), si care prevede o subventiune completa a taxei in cazul in care se atinge un grad de colectare selectiva de 25%.

Se mai arata ca instanta inteprateaza in mod greșit prevederile art.26 alin. (5), (6), (7) al Legii nr.101/2006 care prevad necesitatea intocmirii unei fise de fundamentare pe

elemente de cheltuieli ca element esențial pentru stabilirea tarifelor/taxelor de salubritate, și nesocoteste obligația legală a consiliului de a-și motiva hotărârile.

În cauza nu este vorba despre simpla omisiune de a menționa o operațiune administrativă care a stat la baza adoptării actului administrativ contestat, așa cum reține în mod greșit instanța.

Absența fișei de fundamentare în cadrul dezbaterii publice organizate pentru HCLS2 nr.32/2019 și a dezbaterii în consiliu a HCLS2 nr.32/2019 este recunoscută chiar de parată.

Autoritatea executivă a Sectorului 2 recunoaște că a exclus intenționat din dezbaterile publice, și din proiectul de hotărâre în sine, a fișei de fundamentare pe elemente de cheltuieli, care nu a fost făcută publică, în încercarea de a proteja prezumtive interese comerciale ale operatorului de salubritate actual.

Lipsa indicării notei de fundamentare în cuprinsul hotărârii contestate și în cuprinsul celorlalte documente care stau la baza emiterii hotărârii, act a cărui necesitate este prevăzută în mod expres de lege, conduce la nelegalitatea hotărârii, pentru lipsa motivării corespunzătoare a acesteia. Motivarea actelor administrative este necesară pentru transparența actului și pentru exercitarea controlului judiciar asupra acestuia.

Ultima critică vizează reținerea greșită a faptului că „Chiar dacă nu a fost menționată în mod expres, taxa nu a fost stabilită în mod aleatoriu, ci a avut la bază fișa de fundamentare a operatorului de salubritate, suma lunară rezultată, de 13,25 lei/persoană, corespunzând celei din fișa operatorului-13,94 lei”.

Aceasta este contrazisă chiar de afirmațiile paratei, care în întâmpinare, arată că: “Tariful actualizat are o valoare mai mică decât oferta Supercom S.A., care nu a mai fost luată în considerare”.

În drept, a invocat art.20 din Legea nr.554/2004, art.488 alin. (1) pct.6 și 8 C.pr.civ.

Prin întâmpinarea formulată pârâta CONSILIUL LOCAL SECTOR 2 BUCUREȘTI a solicitat respingerea recursului ca nefondat.

Preliminar, invocă excepția nulității recursului având în vedere că motivele arătate nu sunt dezvoltate în sensul aplicării prevederilor art.488 pct.8 Npcp întrucât recurenții nu aduc niciun fel de critică sentinței, reiterând, practic în totalitate motivele acțiunii principale indicând pur formal încadrarea acestora. Apreciază că reclamantii susțin niște simple nemulțumiri și nu veritabile critici privind judecata realizată de instanța de fond, iar în lipsa dezvoltării unor motive de recurs din care să rezulte critici pertinente cu privire la soluția tribunalului devin aplicabile prevederile art.489 alin.(2) NCPC, recursul fiind nul.

În combaterea motivului nr.1 de recurs arată că art.4 din hotărârea contestată prevede că pentru stabilirea modului de plată a taxei de habitat cu destinația specială de salubritate începând cu data de 01.01.2020 va fi elaborat Regulamentul privind determinarea cuantumului taxei plătite de beneficiarii persoane fizice (utilizatori casnici), până cel târziu la data de 30.09.2019, ce va cuprinde modalitatea de acordare a subvenției în cazul colectării selective a deșeurilor în procent de minim 25% astfel încât nivelul subvenției să poată acoperi integral nivelul taxei.

Pentru a da eficiență acestor prevederi, Consiliul Local Sector 2 a adoptat HCL S2 nr.193/2019 modificată prin HCL S2 nr.357/2019, care dispune la art.1 (1) „pentru stimularea, implementarea și dezvoltarea colectării selective a deșeurilor Sectorului 2, conform prevederilor art.17 alin. (1) lit.a din Legea nr.211/2011 privind regimul deșeurilor cu modificările și completările ulterioare, respectiv pentru asigurarea colectării separate, cel puțin a deșeurilor de hârtie, plastic, metal și sticlă din deșeurile municipale, pentru anul 2020 se aprobă subvenționarea parțială a taxei de habitat cu destinația specială de salubritate din bugetul local al Sectorului 2 al Municipiului București, astfel încât fiecare utilizator persoană fizică va achita suma de 0,99 lei/persoană/an din cuantumul total al taxei instituite în condițiile legii”. În consecință, este evident că susținerile recurenților-reclamantii sunt total eronate cu privire la prejudiciul adus persoanelor fizice ce au domiciliul pe raza Sectorului 2 atâta timp cât fiecare utilizator persoană fizică va achita suma de 0,99 lei/persoană/an din cuantumul total al taxei instituite începând cu ianuarie 2020.

Conform cu originalul

În mod corect, a reținut instanța de fond referitor la cuantumul unic prevăzut pentru perioada 1.03.2019-1.01.2020 că acesta nu este de natură să prejudicieze contribuabilii, nefiind prevăzute pentru această perioadă subvenții mai mari pentru cei care colectează selectiv.

Arată că prin art.2 din HCLS 2 nr.32/2019 s-a acordat o subvenție din bugetul local al Sectorului 2 al Municipiului București în sumă de 38,3 lei/persoană pentru stimularea gestionării deșeurilor reciclabile, conform art.17 alin.(1) lit.a) din Legea nr.211/2011, respectiv asigurarea colectării separate de către cetățenii Sectorului 2 a cel puțin a deșeurilor de hârtie, metal, plastic și sticlă, astfel încât valoarea taxei lunare achitată de fiecare utilizator persoană fizică a fost de 9,42 lei/persoană și a acoperit integral perioada 01.03.2019-01.01.2020. Ca atare, nu pot fi reținute afirmațiile recurenților-reclamanți cu privire la obligația implementării instrumentului „plătești cat arunci” și a tarifelor diferențiate pentru deșeuri reciclabile și nereciclabile.

Referitor la motivul nr.2 de recurs arată că fișa de fundamentare prevăzută de art.26 din Legea nr.101/2006 a existat, fiind atașată adresei operatorului de salubritate nr.8961/14.11.2018, astfel că acest motiv este nesusținut”. HCLS 2 nr.32/2019 a respectat prevederile legale incidente prin organizarea de dezbateri publice în 2 ședințe a căror minută se află depusă la dosarul cauzei, a motivat actul administrativ emis, atât prin indicarea în preambulul actului a legislației incidente, cât și prin Expunerea de motive semnată de Viceprimar și atașată la proiectul de hotărâre, precum și prin rapoartele de specialitate întocmite de direcțiile de specialitate din cadrul aparatului de specialitate al primarului, acte care se regăsesc în totalitate atașate la dosarul cauzei.

Referitor la motivul nr.3 de recurs arată că recurenții nu aduc o critică pertinentă cu privire la aspectele reținute de instanță. În acest sens, analizând fișa de fundamentare emisă de SC SUPERCOM SA se observă tariful final de 13,94 lei cu TVA propus, iar din calculele pe care le-a realizat, având la bază și fișa de fundamentare, a rezultat un tarif de 13,25 lei cu TVA, care reprezintă o valoare suportabilă la nivel de taxe și impozite suportate de contribuabili.

Intimata-pârâtă susține că o eventuală anulare a HCLS2 nr.32/2019 va avea efecte negative imediate asupra autorităților publice și comunității locale, întrucât au fost deja depuse și înregistrate zeci de mii de declarații de impunere, au fost deja plătite taxele de habitat de numeroși contribuabili, au încetat contractele de salubritate cu operatorul de salubritate, s-au făcut investiții pentru asigurarea colectării selective și transportul separat al deșeurilor reciclabile, care să asigure atingerea țintelor de colectare stabilite prin lege, s-a amenajat și extins spațiul destinat contribuabililor pentru depunerea în condiții bune a documentelor necesare.

Prin întâmpinarea formulată intervenienta DIRECȚIA VENITURI BUGET LOCAL SECTOR 2 a solicitat respingerea recursului ca nefondat.

Susține că reclamanții nu au făcut dovada producerii pagubei în sensul afectării veniturilor, iar argumentele de nelegalitate invocate de reclamanți raportate la probele administrate în cauză nu sunt de natură să determine anularea actului contestat.

A fost dovedit și reținut corect faptul că fișa de fundamentare prevăzută de art.26 din Legea nr.101/2006 există la dosarul cauzei. Nu poate afecta legalitatea hotărârii împrejurarea că această fișă de fundamentare nu se regăsește în preambulul actului administrativ ori în rapoartele de specialitate care au stat la baza adoptării hotărârii. Chiar dacă nu a fost menționată în mod expres, taxa nu a fost stabilită în mod aleatoriu, ci a avut la bază fișa de fundamentare a operatorului de salubritate, suma lunară rezultată, de 13,25 lei/persoană, corespunzând celei din fișa operatorului-13,94 lei.

Cuquantumul unic prevăzut pentru perioada 1.03.2019-01.01.2020 nu este de natură să prejudicieze contribuabilii, nefiind prevăzute pentru această perioadă subvenții mai mari pentru cei care colectează selectiv.

Totodată, precizează faptul că stabilirea cuantumului acestei taxe speciale, a avut în vedere, în primul rând un impact cât mai redus asupra veniturilor populației, pentru anul

2019, nivelul acesteia fiind propus la valoarea minimă rezultată prin actualizarea tarifului vechi, cu indicele prețurilor de consum.

Prin cererea de intervenție accesorie în interesul părâtei, admisă în principiu la termenul de judecată din 15.10.2020, intimata-intervenientă SC SUPERCOM SA a invocat nulitatea, în parte, a cererii de recurs, iar pe fond a solicitat respingerea recursului ca nefondat.

Pe excepția nulității arată că simpla reluare a criticilor formulate în primă instanță prin cererea de recurs nu reprezintă o veritabilă dezvoltare a motivelor de recurs și, cu atât mai puțin, a motivului prevăzut la alin.(1) pct.8 al art.488 C. pr. civ. Recurenții-reclamanți nu arată, însă, în ce fel a efectuat prima instanță o greșită aplicare a dispozițiilor din Legea nr.211/2011, ci perseverează în a indica pretinsa nelegalitate săvârșită de către autoritățile din Sectorul 2 prin nestabilirea unei taxe în quantum diferențiat, în funcție de conduita contribuabililor. Astfel, cererea de recurs formulată cu privire la pretinsa aplicare greșită a dispozițiilor din Legea nr.211/2011 nu este motivată, iar această împrejurare atrage nulitatea recursului declarat, în temeiul art.489 C. pr. civ.

Pe fondul recursului, arată că pe perioada derulării contractului de salubritate încheiat cu părata, respectiv la data de 21 februarie 2018, a fost adoptată Hotărârea Consiliului Local Sector 2 nr.32/2019 privind instituirea taxei de habitat. Conform art.1 al acestei hotărâri „începând cu data de 01.03.2019 se instituie taxa de habitat cu destinația specială de salubritate în quantum de 159 lei/persoană/an, pentru utilizatorii casnici (persoane fizice) din Sectorul 2 al Municipiului București, aferentă serviciilor de salubritate prestate în beneficiul comunității locale și individual”.

Quantumul unic prevăzut pentru perioada 1.03.2019-1.01.2020 nu este de natură să prejudicieze contribuabilii, nefiind prevăzute pentru această perioadă subvenții mai mari pentru cei care colectează selectiv

În plus, Consiliul Local al Sectorului 2 București și-a respectat obligațiile asumate prin această hotărâre prin adoptarea unei hotărâri ulterioare, având ca obiect tocmai reglementarea, la nivel local, a condițiilor în care cetățenii care respectă dispozițiile Legii nr.211/2011 urmează să beneficieze de o subvenție diferită și, astfel, să fie obligați să plătească o taxă de habitat în quantum diferențiat, mai mic față de cel plătit de cetățenii care nu înțeleg să colecteze separat deșeurile reciclabile și să respecte celelalte obligații impuse prin aplicarea instrumentului „plătește pentru ce arunci”.

În al treilea rând HCLS2 nr.32/2019 cuprinde, în preambulul său, actele normative, administrative și constatatoare de proceduri prealabile care au stat la baza adoptării acestei hotărâri, indicate explicit, astfel încât ele să poate fi verificate și corelate cu dispozițiile HCLS2 nr.32/2019.

Prima instanță a reținut, în mod corect, că în adoptarea HCLS2 nr.32/2019 fost avută în vedere o fișă de fundamentare pe elemente de cheltuieli întocmită de subscrisa, conform prevederilor Legii nr.101/2006, afirmațiile reclamanților fiind eronate.

Nu se poate reține existența vreunui prejudiciu adus cetățenilor, având în vedere că prin HCLS2 nr.32/2019 a fost stabilit un quantum mai mic al taxei de habitat decât cel indicat prin fișa de fundamentare întocmită de operatorul de salubritate. Tocmai de aceea a reținut prima instanță că nivelul de suportabilitate al taxelor nu este depășit de quantumul taxei de habitat, fie acesta lunar sau anual.

Analizând actele și lucrările dosarului, Curtea reține următoarele:

Conform art.248 alin.1 Cod procedură civilă, “Instanța se va pronunța mai întâi asupra excepțiilor de procedură, precum și asupra celor de fond care fac inutilă, în tot sau în parte, administrarea de probe ori, după caz, cercetarea în fond a cauzei.”

În cauză, a fost invocat de părată, prin întâmpinare și de intervenienta accesorie SC SUPERCOM SA excepția nulității recursului.

Preliminar, Curtea constată că este nefondată excepția de nulitatea a recursurilor.

Art.489 alin.1 și 2 NCPC arată că „(1) Recursul este nul dacă nu a fost motivat în termenul legal, cu excepția cazului prevăzut la alin. (3). (2) Aceeași sancțiune intervine în cazul în care motivele invocate nu se încadrează în motivele de casare prevăzute la art.

*cu f. cu
cu f. cu*

488.”. Potrivit art.486 alin.1 lit.d) NCPC, „Cererea de recurs va cuprinde următoarele mențiuni: (...) d) *motivele de nelegalitate pe care se întemeiază recursul și dezvoltarea lor sau, după caz, mențiunea că motivele vor fi depuse printr-un memoriu separat; (...)*”.

Curtea observă din analiza atentă a disp. art.489 NCPC că sancțiunea nulității va interveni atunci când recursul nu a fost motivat în termenul legal, dar și atunci când, deși motivat, criticile expuse nu se încadrează în motivele de casare prevăzute de art.488 NCPC.

Altfel spus, textul legal nu sancționează cu nulitatea greșita indicare formală a motivului de casare/nelegalitate, ci ceea ce prezintă relevanță este dezvoltarea criticilor formulate și măsura în care acestea se încadrează în cazurile expres și limitativ prevăzute de disp. art.488 alin.1 NCPC.

În cauza de față, calea de atac a fost motivată prin însuși conținutul acesteia, indicându-se criticile aduse cu privire la hotărârile atacată, iar din analiza acestora rezultă faptul că se recurează soluția primei instanțe sub aspectul încălcării de Tribunalul București a prevederilor Legii nr.211/2011 privind regimul deșeurilor.

Or, aspectele enumerate imediat în precedent pun în discuție o analiză prin prisma normelor de drept procesual incidente fiecărei chestiuni în parte, adică art.488 alin.1 pct.8 NCPC, simpla neidentificare a dreptului substanțial în discuție nedeterminând sancțiunea nulității, în contextul art.489 alin.2 NCPC, interpretat *per a contrario*. Mai mult, în cauză recurenta a indicat în concret normele de drept substanțial pretinse a fi încălcate.

În plus, art.486 alin.1 lit.d NCPC prevede obligația părții recurente să indice motivele de nelegalitate pe care se întemeiază recursul și dezvoltarea lor sau, după caz, mențiunea că motivele vor fi depuse printr-un memoriu separat. Motivele de nelegalitate/casare se identifică la art.488 alin.1 pct.1-8 NCPC, în analiza în concret a ceea ce înseamnă motiv de nelegalitate/casare nefiind esențială indicarea textului legal, ci dezvoltarea punctului respectiv de la art.488 alin.1 NCPC.

În consecință, Curtea va respinge excepția de nulitate a căii de atac.

Asupra recursului formulat, constatând că este competentă să procedeze la soluționare în condițiile art.483 alin.4 NCPC rap. la art.10 alin.2 din Legea nr.554/2004, Curtea, analizând sentința civilă recurată, reține următoarele:

Art.488 alin.1 NCPC (Legea nr.134/2010 privind Codul de procedură civilă, republicată) prevede: „(1) *Casarea unor hotărâri se poate cere numai pentru următoarele motive de nelegalitate: 6.când hotărârea nu cuprinde motivele pe care se întemeiază sau când cuprinde motive contradictorii ori numai motive străine de natura cauzei (...) 8. când hotărârea a fost dată cu încălcarea sau aplicarea greșită a normelor de drept material.*”; totodată, potrivit art. 483 NCPC „(3) *Recursul urmărește să supună Înaltei Curți de Casație și Justiție examinarea, în condițiile legii, a conformității hotărârii atacate cu regulile de drept aplicabile. (4) În cazurile anume prevăzute de lege, recursul se soluționează de către instanța ierarhic superioară celei care a pronunțat hotărârea atacată. Dispozițiile alin. (3) se aplică în mod corespunzător.*” [s.n.].

Din interpretarea dispozițiilor citate în precedent, Curtea reține că recursul reprezintă acea cale extraordinară de atac prin care hotărârea atacată este supusă controlului judiciar prin prisma conformității sale cu regulile de drept aplicabile, ceea ce implică recunoașterea posibilității părții interesate de a o critica doar pentru motive de nelegalitate.

Pe fondul recursului Curtea constată că **art.488 alin.1 pct.6 NCPC** implică o nelegalitate a hotărârii recurate fie prin prisma faptului că aceasta nu cuprinde motivele pe care se întemeiază (după cum susține recurenta), fie că acele motive sunt contradictorii sau străine de natura cauzei.

Motivul de casare / nelegalitate de la **art. 488 alin. 1 pct. 8 NCPC** intervine în caz de încălcare prin hotărâre sau aplicare greșită a normelor de drept material. Va fi incident acest motiv atunci când instanța de fond, deși a recurs la textele de lege substanțială aplicabile speței, fie le-a încălcat, în litera sau spiritul lor, adăugând sau omițând unele condiții pe care textele nu le prevăd, fie le-a aplicat greșit. Din analiza textului normativ reiese că legiuitorul a avut în vedere *normele de drept material*, domeniul de aplicare al acestui motiv de recurs neputând fi însă delimitat prin reținerea unui sens strict formal al noțiunii în discuție, adică

acele reglementări care nu sunt de ordin procesual. În realitate, trebuie observat că dihotomia operată în conținutul art.488 alin.1 NCPC sub aspectul motivelor de casare/nelegalitate privește, pe de o parte, norma de procedură civilă (motivele de casare/nelegalitate de la art.488 alin.1 pct.1-7 NCPC), iar pe de altă parte, norma de drept material (motivul de casare de la art.488 alin. 1 pct. 8 NCPC), acesteia din urmă circumscriindu-i-se ipotezele în care nelegalitatea imputată hotărârii recurate privește fondul raportului juridic litigios, iar nu neregularități procedurale în legătură cu pronunțarea acesteia, care sunt specifice primelor 7 motive de casare/nelegalitate.

Nu este întemeiat motivul de casare/nelegalitate prev. de art.488 alin.1 pct.6 NCPC.

Lecturând atent sentința civilă atacată, Curtea constată examinarea argumentelor relevante ale părților și expunerea raționamentului logico-juridic care a fundamentat soluția adoptată; în plus, considerentele dezvoltate de tribunal sunt în legătură cu obiectul cererii de chemare în judecată și soluția pronunțată. În consecință, Curtea constată că respectivele considerente sunt detaliate în mod corespunzător obligației legale de motivare a hotărârii pronunțate și nu rezultă a cuprinde motive contradictorii sau numai motive străine de natura cauzei, astfel încât un astfel de motiv de casare/nelegalitate nu este incident.

Instanța de judecată nu este obligată legal să răspundă oricărui argument de fapt și de drept invocat de parte, ci să analizeze chestiunea litigioasă, sens în care poate să analizeze global argumentele respective, printr-un raționament juridic de sinteză, ori să analizeze un singur aspect considerat esențial- ceea ce face de prisos analiza restului argumentelor menționate în cererea părții în sprijinul aceluiași motiv, astfel că omisiunea de a cerceta un anumit argument sau o afirmație a unei părți nu deschide calea recursului, pentru nemotivare.

Simplul fapt că acele considerente expuse de prima instanță nu concordă modului în care apreciază partea recurentă că trebuia argumentată hotărârea judecătorească în acest proces nu determină incidența motivului de casare în discuție, după cum acesta nu trebuie confundat nici cu motivul de nelegalitate prevăzut de art.488 alin.1 pct.8 NCPC, prin intermediul căruia se poate critica aplicarea de către prima instanță a dreptului material.

Pe cale de consecință, pretinsa nemotivare imputată de partea recurentă sentinței recurate prin prisma art.488 alin.1 pct.6 NCPC nu poate fi reținută ca fiind fondată, Tribunalul arătând de ce a dispus respingerea acțiunii.

Este întemeiat motivul de casare/nelegalitate prevăzut de art.488 alin.1 pct.8 NCPC.

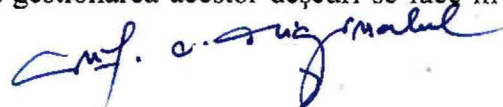
Contrar susținerilor intimatelor Curtea constată că instanța de fond a interpretat și aplicat eronat dispozițiile de drept material cuprinse în Legea nr.211/2011 privind regimul deșeurilor.

HCLS2 nr.32/21.02.2019 a prevăzut la *art.1 instituirea unei taxe de habitat cu destinație specială* în cuantum de 159/persoană/an pentru utilizatorii casnici, începând cu data de 1.03.2019; *art.2 a aprobat subvenționarea* din bugetul local a sumei de 38,3 lei/persoană, pentru stimularea gestionării deșeurilor menajere reciclabile conform prevederilor art.17 alin.1 lit.a din Legea nr.211/2011; *prin art.3 s-a aprobat Regulamentul* privind determinarea cuantumului taxei de habitat cu destinație specială pentru perioada 1.03.2019-31.12.2019, iar art.4 din hotărârea contestată prevede că pentru stabilirea modului de plată a taxei de habitat cu destinația specială de salubritate începând cu data de 01.01.2020 va fi elaborat Regulamentul privind determinarea cuantumului taxei plătite de beneficiarii persoane fizice (utilizatori casnici), până cel târziu la data de 30.09.2019, ce va cuprinde modalitatea de acordare a subvenției în cazul colectării selective a deșeurilor în procent de minim 25% astfel încât nivelul subvenției să poată acoperi integral nivelul taxei.

Art.17 alin.1 din Legea nr.211/2011 prevede:

(1) Autoritățile administrației publice locale ale unităților administrativ-teritoriale sau, după caz, subdiviziunile administrativ-teritoriale ale municipiilor, respectiv asociațiile de dezvoltare intercomunitară ale acestora, au următoarele obligații:

a) să asigure colectarea separată pentru cel puțin deșeurile de hârtie, metal, plastic și sticlă din deșeurile municipale, să stabilească dacă gestionarea acestor deșeuri se face în

cadrul unui singur contract al serviciului de salubritate și să organizeze atribuirea conform deciziei luate;

.....
e) să implementeze, începând cu data de 1 ianuarie 2019, dar nu mai târziu de data de 30 iunie 2019, cu respectarea prevederilor Ordonanței Guvernului nr.21/1992 privind protecția consumatorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, instrumentul economic "*plătește pentru cât arunci*", bazat pe cel puțin unul dintre următoarele elemente:

- (i) volum;
- (ii) frecvență de colectare;
- (iii) greutate;
- (iv) saci de colectare personalizați;

f) să stabilească și să aprobe, începând cu data de 1 ianuarie 2019, dar nu mai târziu de data de 30 iunie 2019, pentru beneficiarii serviciului de salubritate tarife distincte pentru gestionarea deșeurilor prevăzute la lit.a), respectiv pentru gestionarea deșeurilor, altele decât cele prevăzute la lit.a) și sancțiunile aplicate în cazul în care beneficiarul serviciului nu separă în mod corespunzător cele două fluxuri de deșeurii".

Litera (e) a textului evocat impune implementarea instrumentului economic "*plătește pentru cât arunci*" până cel târziu la data de 30.06.2019, iar lit.(f) impune stabilirea și aprobarea de tarife distincte pentru gestionarea deșeurilor prevăzute la litera (a)-*cel puțin deșeurile de hârtie, metal, plastic și sticlă*, nu mai târziu de data de 30.06.2019.

Actul administrativ normativ contestat a nesocotit ambele dispoziții legale întrucât a stabilit pentru perioada 01.03.2019-31.12.2019 un tarif unic pentru gestionarea deșeurilor (și nu distinct după tipuri de deșeurii) și a omis să implementeze instrumentul economic "*plătește pentru cât arunci*" cel mai târziu la data de 30.06.2019. De altminteri, în cuprinsul HCLS2 nr.32/21.02.2019 nu se face referire decât la respectarea prevederilor art.17 alin.1 lit.a din Legea nr.211/2011, omițându-se obligațiile stipulate în art.17 alin.1 lit.e și f în sarcina autoritățile administrației publice locale ale unităților administrativ-teritoriale.

Ca atare, în intervalul cuprins între 30.06.2019 și 31.12.2019 utilizatorii casnici au fost puși în situația de a plăti un tarif unic și nu distinct, după cum selectau ori nu deșeurile reciclabile, aspect de nelegalitate al actului administrativ contestat.

Acest prim aspect de nelegalitate al actului administrativ contestat este apt prin el însuși să conducă la anularea **HCLS2 nr.32/21.02.2019**, însă Curtea observă că și cel de-al doilea motiv de recurs vizând încălcarea prevederilor Legii nr.101/2006 este întemeiat.

Conform **art.26 alin.5 din Legea nr.101/2006** privind serviciul de salubritate a localităților „Cuantumul și regimul tarifelor și taxelor speciale oferite/aprobate se stabilesc, se ajustează sau se modifică de către autoritățile administrației publice locale, în baza fișelor de fundamentare pe elemente de cheltuieli, întocmite de către operatori în conformitate cu normele metodologice de stabilire, ajustare sau modificare a tarifelor pentru activitățile specifice serviciului de salubritate a localităților, elaborate de către A.N.R.S.C.”.

În cauză, prin întâmpinarea formulată în primă instanță pârâta a recunoscut că a exclus din dezbaterile publice și din proiectul de hotărâre fișa de fundamentare pe elemente de cheltuieli, care nu a fost făcută publică, în încercarea de a proteja prezumtive interese comerciale ale operatorului de salubritate actual. Lipsa indicării notei de fundamentare în cuprinsul hotărârii contestate și în cuprinsul celorlalte documente care stau la baza emiterii hotărârii, act a cărui necesitate este prevăzută în mod expres de lege, conduce la nelegalitatea hotărârii pentru lipsa motivării corespunzătoare a acesteia. Din dispoziția legală evocată rezultă că nota de fundamentare pe elemente de cheltuieli era prevăzută ca o condiție *sine qua non* pentru stabilirea cuantumului taxei speciale de habitat, făcând parte în mod obligatoriu din documentele care trebuie să stea la baza adoptării actului administrativ contestat. În fapt, Consiliul Local Sector 2 București a aprobat taxa specială de habitat fără să cunoască în procesul deliberativ informațiile cuprinse în nota de fundamentare pe elemente de cheltuieli. Împrejurarea că această notă a fost depusă în fața instanței, nu poate acoperi retroactiv omisiunea de a fi parte componentă a documentației care a stat la baza adoptării taxei speciale de habitat.

Această cerință era cu atât mai necesară cu cât alin.6 al art.26 reglementează situația fișei de fundamentare care nu cuprinde elemente de cheltuieli. Dispoziția menționată prevede fără echivoc: „(6) În cazul operatorilor care au încheiate contracte de delegare a gestiunii pentru care tarifele ofertate nu au avut la bază o fișă de fundamentare pe elemente de cheltuieli, prima ajustare a tarifelor se va face pe baza fișei de fundamentare, întocmită de către operator, având în vedere cheltuielile realizate în ultimele 12 luni, anterioare propunerii. Nivelul tarifului rezultat nu va depăși nivelul tarifului actual, ajustat cu indicele de creștere a parametrului de ajustare”.

Reținând încălcarea dispozițiilor art.26 alin.5 din Legea nr.101/2006 privind serviciul de salubritate a localităților și art.17 alin.1 lit.e și f din Legea nr.211/2011, al treilea motiv de recurs vizează în fapt tot critica referitoare la stabilirea tarifului taxei de habitat în lipsa notei de fundamentare, astfel că nu se impune a fi analizat distinct.

Consecințele invocate de intimat în privința efectelor anulării actului administrativ contestat nu justifică și nu pot complini viciile de legalitate de care este afectată Hotărârea Consiliului Local Sector 2 București nr.32/21.02.2019.

Față de aceste considerente, constatând că motivul de casare invocat de reclamant este întemeiat Curtea va admite recursul și va casa, în parte, sentința recurată și în rejudecare, va admite acțiunea cu consecința anulării HCLS2 nr.32/21.02.2019. Urmare a admiterii recursului, va respinge cererea de intervenție în interesul pârâtelor ca nefondată.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
DECIDE**

Admite în principiu cererea de intervenție accesorie în interesul intimatelor pârâte.

Respinge excepția nulității recursului invocată de intervenienta accesorie.

Admite recursul declarat de recurentii-reclamanti

toți cu domiciliul procesual ales în București, sector 1, Bd.Aviatorilor nr.9, împotriva sentinței civile nr. 5968/24.09.2019 pronunțată de Tribunalul București - Secția a II a Contencios Administrativ și Fiscal, în dosarul nr. 10954/3/2019, în contradictoriu cu intimații-pârâți **Consiliul Local Sector 2 București, Sectorul 2 București prin Primar, Primarul Sectorului 2 București și Primăria Sectorului 2 București** – toți cu sediul în București, sector 2, str.Chiristigiilor nr.11-13 și intimații-intervenienți **Direcția Venituri Buget Local Sector 2** cu sediul în București, sector 2, Bd.Gării Obor nr.10, și **SC Supercom SA** cu sediul în București, sector 2, str.Gherghiței nr.23C.

Casează sentința și rejudecând, admite acțiunea. Anulează HCLS2 nr.32/21.02.2019.

Dispune publicarea sentinței în MO al României.

Respinge cererea de intervenție în interesul pârâtelor ca nefondată.

Definitivă.

Pronunțată azi, 29.10.2020 la Curtea de Apel București, prin punerea soluției la dispoziția părților de către grefa instanței.

PREȘEDINTE

Dolache Damian

J UDECĂTOR

Vladu Crevon Mădălina Elena

JUDECĂTOR

Dumitrache Veronica

GREFIER

Constantin Doina

Tribunalul București - Secția a II-a
Contencios Administrativ și Fiscal
Jud.fond.Cristina Iliina

Red./tehn.jud.D.D./4 ex.

Conf. în soluționare